

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:51	5:09	בית שמש
6:54	5:01	בני ברק
6:51	5:17	חיפה
6:50	5:10	טבריה
6:48	5:07	יבנאל
6:49	4:55	ירושלים
6:50	5:02	מודיעין עילית
6:51	5:08	צפת
6:48	5:05	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 13, גליון 22 (641)

פרשת כי תשא, כ"ב אדר א', שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: דברי הימים א' כ"ד - כ"ה | בבלי: בבא מציעא ג' | ירושלמי: שבת פ' | תוספתא: קידושין ב' | רמב"ם: שבועות ג'

מוהרא"ש מספר

אמונת צדיקים

וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשְׁשׁ מִשָּׁה וְגו' כְּשֶׁהַיְהוּדִים רָאוּ שֶׁמִּשָּׁה רִבְּנוּ מִתְמַהֵמָה לְרַדֵּת מֵהָהָר, הֵם בִּקְשׁוּ מֵאַהֲרֹן הַכֹּהֵן שִׁיעֲשֶׂה לָהֶם אֱלִיל שִׁינְהִיג אוֹתָם, וְהֵם אָמְרוּ: כִּי זֶה מִשָּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאַרְץ מִצְרַיִם לֹא יִדְעֵנוּ מַה הָיָה לוֹ – אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים מַה קָרָה לְאָדָם מִשָּׁה שֶׁהוֹצִיא אוֹתָנוּ מֵאַרְץ מִצְרַיִם, וְלָכֵן הֵם עֹשׂוּ אֶת הָעֵגֶל.

זֶה דָּבָר מְאֹד מוֹזֵר, כִּי אֶתָּה הָרִי מוֹדֶה שֶׁרַק מִשָּׁה הָיָה זֶה שֶׁיִּכַּל לְהוֹצִיא אוֹתָךְ <<<<

מילה של התחזקות

אֲנַחְנוּ בַּחֲדָשׁ אָדָר, חוֹדֶשׁ שֶׁל שְׂמֵחָה; בְּכָר מִתָּר לָךְ לַחֲיָה, בְּכָר מִתָּר לָךְ לַיִשׁוּר אֶת הַקְּמִטִים בְּמִצַּח שְׁלֹף, עֲזֹב אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה, אֶתָּה לֹא תִדְוִיחַ בְּלוֹם מַלְהוּיּוֹת בְּעֲצָבוֹת, עִם אֶף אַרוּף; תָּן חֵיוֹן.

תִּבְקֶשׁ עַל שְׂמֵחָה, כִּי הַדָּבָר הַכִּי חֲשׂוֹב הוּא שְׂמֵחָה. מוהרא"ש אוֹמֵר (סֵפֶר מְקוֹר הַשְּׂמֵחָה הוֹדְעוֹת נְחוּצוֹת, אוֹת צֶא) שֶׁאֲפֹשֶׁר לְרֹאוֹת עַל פְּנֵי שֶׁל אָדָם אִם הוּא בִקְדֻשָּׁה אוֹ שֶׁהוּא צָרִיף לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה; אִם יֵשׁ לְאָדָם פְּנִים מְאִירוֹת - סִימָן שֶׁאָדָם זֶה נִמְצָא בִקְדֻשָּׁה, הוּא דְבוּק לְצַדִּיק הָאֲמֵת, וְחֵס וְשְׁלוֹם אִם יֵשׁ לְאָדָם פְּנִים חֲשׂוֹבוֹת - הוּא מְסֻבֵּן שְׂבוּי אֲצֵל הַלֵּא טוֹב וְהוּא רְחוּק מֵהַצַּדִּיק.

תִּבְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ עַל שְׂמֵחָה, וְתִשְׁתַּדַּל בְּכָל הַכּוּחוֹת לְהַעֲלוֹת חֵיוֹן עַל הַפְּנִים. כִּי רִבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוהר"ו חֵלֶק א', סִימָן כג): "אֲנַפִּין נְהוּרִין" פְּנִים מְאִירוֹת, "פְּנִים דְקֻדְשָׁה", "בְּחִינַת חַיִּים" - זֶה סִימָן שֶׁנִּמְצָאִים בִּקְדֻשָּׁה, זֶה חַיִּים, "אֲנַפִּין חֲשׂוֹכוֹן" וּפְנִים חֲשׂוֹכוֹת, "סִטְרָא אַחְרָא", זֶה סִימָן שֶׁנִּמְצָאִים אֲצֵל הַלֵּא טוֹבִים, "בְּחִינַת מִיתָה", יֵשׁ לוֹ חַיֵּי מוֹת; שְׂמֵחָה זֶה הַדָּבָר הַכִּי חֲשׂוֹב וְהַדָּבָר הַכִּי קְדוֹשׁ, כְּשֶׁשְׂמֵחִים שְׂמוּרִים מֵעֲבִירוֹת, שְׂמוּרִים מִכָּל רַע.

(עֲצַתוֹ אֲמוֹנָה כִּי תִשָּׂא תִשְׁפֹּד)

ווארט על הפרשה

וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹקִים הַמָּה. כְּפִי שְׂרַשְׁתִּי אוֹמֵר, כְּאָדָם הוֹמֵר לְחַבְרוֹ כָּל עֲסָקָיו שֶׁל פְּלוֹנִי בְּמִלְאָכָה פְּלוֹנִית, כִּד כָּל שְׂעִשְׁוֵיוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹרָה.

רִבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ו סִימָן כח), "רְאוּי לְאָדָם, שִׁיעֲבֵר וְלָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְלִלְמַד כָּל־מָה, כְּדִי שִׁיְהִי בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שֶׁנִּמְצָא הַשְּׂרִים הַגְּדוּלִים, שֶׁהוֹלְכִים וְעוֹבְרִים בְּמִדְיָנוֹת וּמוֹצִיאִים הוֹצֵאוֹת רַבּוֹת עַל זֶה כְּדִי שִׁיּוּכַל אַחֵר כֵּן לְהִתְפָּאֵר וְלִמְרַשֵּׁה בְּמִדְיָנוֹת, כְּמוֹ שֶׁדָּרָךְ הַשְּׂרִים לְהִתְפָּאֵר וְלִמְרַשֵּׁה: 'הֵייתִי בּוֹרְשָׁא' וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. כְּמוֹ כֵּן רְאוּי שִׁיְהִי הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדִי שִׁיּוּכַל לְהִתְפָּאֵר בְּעוֹלָם הַבָּא שִׁיְהִי בְּכָל מְקוֹם, דְּהֵינּוּ בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים כְּנ"ל."

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיּוּכַל לְהַגִּיד בְּעוֹלָם הַבָּא, "הֵייתִי בְּמִדְיַת 'בְּבִלִי'", הֵייתִי בְּמִדְיַת 'רוֹשְׁלַמִי', וְאִם לֹא הִנְעִיתָ לְכָל הַירוֹשְׁלַמִי, וְשָׁנָם עָרִים, רְחוּבוֹת וּבְתִים, לְדַגְמָא, "הֵייתִי בְּעִיר (מְסַכַּת בְּרֻכּוֹת) בְּמִדְיַת 'רוֹשְׁלַמִי', "הֵייתִי בְּרַחוּב (דִּף אֶחָד), מֵהָעִיר (מְסַכַּת בְּרֻכּוֹת) שֶׁל 'מִדְיַת 'רוֹשְׁלַמִי', "הֵייתִי בְּבֵית (כְּפֵה שׁוּרֹת) בְּרַחוּב (דִּף) בְּעִיר (מְסַכַּת בְּרֻכּוֹת), בְּמִדְיַת 'רוֹשְׁלַמִי', כִּד כָּל אֶחָד יוּכַל לְהִתְפָּאֵר עִם הַשִּׁיעוּרִים שֶׁלוֹ שֶׁהוּא לְמַד בְּכָל סֵפֶר.

כְּמָה יִפֶּה יְהִי כְּאֲשֶׁר מִישֵׁהוּ שֶׁלְמַד אֶת כָּל הַתּוֹרָה, יוּכַל לְהִתְפָּאֵר, "אֲנִי הֵייתִי בְּחַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים, שֶׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה, בְּבִלִי, יְרוֹשְׁלַמִי, תּוֹסְפְתָא, רַמְבַּ"ם, טוֹר, שְׁלַחַן עָרוּף, כָּל הַמְדַרְשִׁים וְהַזוֹהָר; תִּיקוּנֵי זוֹהַר הֵייתִי הַרְבֵּה פְּעָמִים, שֵׁם בְּקִרְתִּי פְּעַם בַּחֲדָשׁ, וְכִד הִלָּא גַם כָּל סְפָרֵי רִבְּנוּ וְכו' וְכו', זֶה מְאֹד חֲשׂוֹב לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים.

אֲפִילוֹ שֶׁלֹּא זוֹכְרִים מַה שֶׁלּוֹמְדִים, אוֹמֵר רִבְּנוּ: "וְלַעֲתִיד, בְּעוֹלָם הַבָּא מְזַכְרִין אוֹתוֹ כָּל מַה שֶׁלְמַד בְּעוֹלָם הַזֶּה". וְאֲפִילוֹ שֶׁלֹּא הִבִּינוּ מַה שֶׁלּוֹמְדוֹ אוֹמְרִים הַפּוֹסְקִים (שְׁלַחַן עָרוּף הַרַב, הַלְכוֹת תְּלִמּוֹד תּוֹרָה, פֶּרֶק ב, הַלְכָה א): "וְלַעֲתִיד לְבֹא יִזְכֶּה לְהִבִּין וְלַהֲשִׁיג כָּל הַתּוֹרָה שֶׁעֲסַק בָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הִשִּׁיגָה מִקְצֵר דַּעְתוֹ".

אֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד לְבַחְוִרִים שֶׁמְגִיעִים לְהַגִּיד לִי, שֶׁחֲבֵר אוֹ מְגִיד שִׁיעוּר הַרְאָה לוֹ שֶׁבְּשַׁלְחַן עָרוּף הַרַב הַלְכוֹת תְּלִמּוֹד תּוֹרָה (פֶּרֶק ב, הַלְכָה ג) מוֹבָא שִׁיטַת הַמְּגַן אֲבֵרְהֵם (אוֹרֵחַ חַיִּים סִימָן ג, סִימָן קטו ב) שֶׁלֹּא יוֹצֵאִים יְדֵי חוּבָה ב'תּוֹרָה שֶׁבַעל פֶּה' אִם אוֹמְרִים בְּלִי לְהִבִּין, הוּא בְּאֲמַת הַרְאָה לָךְ קִטְע מִשְׁלַחַן עָרוּף הַרַב, אֲבָל שִׁירָאָה לָךְ אֶת כָּל הַקְּטֵע, אִי אֲפֹשֶׁר הָרִי לְהַסְתַּכֵּל בְּחִצֵי קִטְע, שֶׁהוּא יִרְאֶה לָךְ מַה הוּא כּוֹתֵב שֵׁם בְּסִמּוּף (סִיעִיפִים, יו"ג) שֶׁאָדָם יִגִּיד לְפָחוֹת פְּעַם אַחַת בְּחַיִּים אֶת כָּל הַתּוֹרָה אֲפִילוֹ שֶׁהוּא לֹא מְבִין, כִּד הוּא יִזְכֶּה לְהִבִּין לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים כְּשֶׁהֵשֵׁם יִתְבַּרַךְ יִלְמַד עִם נִשְׁמָתוֹ.

תִּגִּיד לְפָחוֹת פְּעַם אַחַת אֶת כָּל הַתּוֹרָה, אִם עוֹשִׂים סְדָר כְּמָה לְלַמּוֹד בְּכָל יוֹם אֲפֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת זֹאת, אֲפֹשֶׁר תּוֹךְ שְׁנַתִּים שְׁלוֹשׁ לְסִים אֶת 'כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָה!' בִּישִׁיבָה הִיוּ בַּחְוִרִים שֶׁבְּמִשְׁךְ שְׁנִים סְפוּרוֹת סִימָן אֶת כָּל הַתּוֹרָה. תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ סְדָר, כְּמָה דְפִים בְּבִלִי וְכְמָה דְפִים יְרוֹשְׁלַמִי אֶתָּה הוֹלֵךְ לְלַמּוֹד כָּל יוֹם, כִּד גַּם נְבִיאִים וּכְתוּבִים, כָּל הַמְדַרְשִׁים, וְכו' וְכו'. אֶת זֶה כָּל אֶחָד יְכוּל לַעֲשׂוֹת, רַק צָרִיף לְדַעַת אִיךְ לַעֲשׂוֹת זֹאת, מַה לְלַמּוֹד קוֹדֵם וּמַה לְלַמּוֹד אַחֵר כִּד, וְאִם אֶתָּה לֹא יוֹדַע לְבַד אֶתָּה יְכוּל לְשַׁאוֹל מִישֵׁהוּ שֶׁכֵּן יוֹדַע, וְהוּא יַעֲזֹר לָךְ.

מוהר"ש אָמַר שֶׁהַשִּׁיעוּר הַרְאֵשׁוֹן שֶׁאֲתוֹ מִתְחִילִים זֶה מִשְׁנִיּוֹת, מוהר"ש הִיָּה תְּמִיד אוֹמֵר לְבַחְוִרִים: "קַח מִשְׁנִיּוֹת וְתִלְמַד כָּל יוֹם קֶצֶת מִשְׁנִיּוֹת, אֶת הַמִּשְׁנִיּוֹת אֵל תַּעֲזֹב אֶף פְּעַם", אַחֵר כִּד תִּתְחַל 'תְּלִמּוֹד בְּבִלִי' וְכִד הִלָּא עַד שֶׁתִּסָּיֵם אֶת כָּל הַתּוֹרָה. אִי, אֲנִי הָרִי לֹא מְבִין מַה שֶׁאֲנִי לּוֹמֵד? אֲבָל הַנִּשְׁמָה שְׁלִי מְבִינָה, בְּעוֹלָם הַבָּא אֲנִי אֲבִין הַכָּל. מִלְּבַד זֹאת אוֹמֵר רִבְּנוּ בְּפִרוּשׁ (שִׁיחוֹת הַר"ו, סִימָן עו): "שֶׁאֲנִי צָרִיכוֹ לְלַמּוֹד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לּוֹמֵר הַדְּבָרִים כְּסִדּוֹר, וּמִמִּילָא יְבִין", אִם אוֹמְרִים הַרְבֵּה אֶת הַמַּלִּים שֶׁל הַתּוֹרָה עִם הַזְּמַן יְבִינוּ הַכָּל לְבַד.

זֶה דְּבַר רִבְּנוּ, זֶה דְּבַר הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ שֶׁנִּלְמַד הַרְבֵּה אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִד נִזְכֶּה לְכָל טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

(אֲשֶׁר הָיָה אֵל יוֹאֵל, כִּי תִשָּׂא תִשְׁפֹּד)

**הַעֲנִין שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה וּבִפְשִׁיטוֹת**

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ג' פֶּרֶשֶׁת כִּי תֵשָׂא, י"ב אָדָר, שְׁנַת ה'תשע"ח

לְכוּד ... גֵּרוּ יֵאִיר

צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא נִטְעָה אֶת עַצְמֵנוּ בַּזֶּה הָעוֹלָם; רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן נ"א): "אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מֵאִתִּי, שֶׁלֹּא לְהַנִּיחַ עַצְמוֹ לְהָעוֹלָם לְהִטְעוֹת", אָדָם צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַרוּחִים שֶׁלוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת. בְּדִיוק כְּמוֹ שֶׁבִּגְשָׁמִיּוֹת כָּשִׁישׁ לְאָדָם עֵסֶק הוּא כָּל הַזְּמַן צָרִיךְ לִשְׂאוֹל אֶת רוּאָה הַחֲשֻׁבוֹן אִם מְרוּיָחִים אוּ מְפִסְדִּים, כִּךְ וְעוֹד יוֹתֵר מִזֶּה הָאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְבַדּוֹק אֶת עַצְמוֹ: 'מָה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם?' 'אוֹלֵי אֲנִי מִטְעָה אֶת עַצְמִי?' וְלֹא לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ.

תְּהִיָּה חִזְק לְלַכֵּת לְבִית הַכְּנֶסֶת שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית מִנְּחָה וְעִרְבִית, זֶה מִשְׁהוּ שִׁישְׂאָר מֵהָאָדָם לְנֶצַח; כִּךְ גַּם לִימוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה זֶה דָּבָר בְּטוֹחַ שִׁישְׂאָר עִם הָאָדָם לְנֶצַח.

הָעוֹלָם הַבָּא הוּא עוֹלָם הָאֱמֶת, שֶׁם אֵי אֶפְשָׁר לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמֵנוּ; כִּשְׁזֶה מְגִיעַ לְלִמּוּד וּתְפִלָּה וְשִׁלּוּם בֵּית זֶה בּוֹדָאֵי אֱמֶת וְזֶה נִקְרָא שֶׁלֹּא הִטְעֵנוּ אֶת עַצְמֵנוּ, אֲבָל כְּשֶׁרוּצִים לְסַבֵּךְ אוֹתָךְ בְּמַחְלָקָת, בַּזֶּה צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד שֶׁלֹּא יְהִיָּה שׁוֹם מִגַּע וּמִשָּׂא.

אִם אֲתָה רוּאָה מְקוֹם שְׂרָבִים שֶׁם, הַדְּבָר הַכִּי טוֹב הוּא לֹא לְלַכֵּת לְשֶׁם, כִּי מַחְלָקָת הִיא דָּבָר שֶׁכָּל אֶחָד סוֹבֵל מִמֶּנּוּ.

שָׂאף אֶחָד לֹא יִבְלַבֵּל לָךְ אֶת הָרֹאשׁ וְכוּ'; הַגַּעֲנוּ אֶל רַבֵּנוּ בְּשִׁבְלֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה שֶׁזֶה כָּל הָעֲנִין שֶׁל רַבֵּנוּ. בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ בְּלוּחוֹת כְּתוּב (שְׁמוֹת ל"ב, ט"ז): "וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹקִים הַמָּה", אוֹמֵר רש"י: "כְּאָדָם הָאוֹמֵר לְחַבְּרוֹ כָּל עֵסֶקְיוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי בְּמִלְאָכָה פְּלוֹנִית, כִּךְ כָּל שֶׁעֲשׂוּעֵיוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹרָה", כְּמוֹ שְׂאוֹמְרִים: 'הָעֲנִין שֶׁלוֹ הוּא כִּךְ וְכך, אוֹמֵרֵת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהָעֲנִין שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה'; זֶה הָעֲנִין שֶׁל רַבֵּנוּ, כָּל הַשָּׂאָר זֶה הֵבֵל הַבָּלִים.

זְכוּר מֵה רַבֵּנוּ אָמַר לָנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן ר"ט): "לִילָדִים שֶׁלְכֶם תּוֹדִיעוּ מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּאִין"; לֹא מִסְפִּיק שֶׁהָאָבָא חֵי בְּשִׁקְטָא עִם חַחִיזוּק שֶׁל רַבֵּנוּ אֶלֹא צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת זֶה לְבֵית, שֶׁכָּל הַבֵּית יִנְשֵׁם אֶת הַדְּבוּרִים שֶׁל רַבֵּנוּ. יֵשׁ דְּבוּר שֶׁל רַבֵּנוּ: "בְּרַצוֹנִי שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם לְחִסִּידוֹת"; כִּי זֶה שׁוֹנֵה לְגַמְרֵי כֶּשֶׁכָּל הַבֵּית מְלֵא בְּדָבָר רַבֵּנוּ וְחַיִּים עִם אֱמוּנַת חֻכְמִים.

תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲבוּרֵי שִׁיחָה לִי כַח לְהַמְשִׁיךְ עִם הַיְשִׁיבָה, הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה וּבֵית הַסֵּפֶר לְבָנוֹת, כִּי לְפַעְמִים אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁכוּחוֹתֵי אוֹזְלִים.

הָאֲבָרְכִים מְבַקְשִׁים מִמֶּנִּי שִׁיעוּרִים, חוֹשְׁבִים שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הוּא מְכוֹנָה שְׁמוּצִיאָה שִׁיעוּרִים; צְרִיכִים כַּח לְתֵת שִׁיעוּרִים.

יוֹם טוֹב

(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה כִּי תֵשָׂא תִשְׁעִ"ח)

מִמְצָרִים, מְקוֹם סְגוּר עִם שְׁמִירָה כָּל כִּךְ חִזְקָה שְׂאִפִּילוּ עֲבָד לֹא יִהְיֶה יָכוֹל לְצִאֵת מִשֵּׁם (מִכִּלְתָּא יִתְרוֹ פְּרָשָׁה א'), וְעִם כָּל זֹאת מִשֶׁה רַבֵּנוּ הוֹצִיא אֶת כְּלָנוּ בְּאִמְצַע יוֹם בְּהִיר, וְאִפְלוּ כָּלֵב לֹא נָבַח, וְעִכְשֵׁיו פְּתָאוּם בְּרַגְעַ שְׂרוּאִים שְׁמִשָּׂה לֹא נִמְצָא כְּאִן מִיד, בְּמְקוֹם לְהַמְתִּין בְּסִבְלָנוֹת וְלֹא לְהַכְשִׁיל בְּדַחִיקַת הַשְּׁעָה' (עֵינֵי לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ו חֶלֶק א, סִימָנִים כ; קָצוּ; חֵי מוֹהֲר"ו, סִימָנִים תֵּל-תֵּלו), כְּבָר אוֹמְרִים, נַעֲשֶׂה לָנוּ אֱלֹקִים וְעוֹד מוֹסִיפִים: **כִּי זֶה מִשָּׂה הָאִישׁ – פְּתָאוּם מְכַנִּים אוֹתוֹ, "הָאִישׁ מִשָּׂה" שְׁמוֹ שְׁמִים, הוּא הִרִי הִיָּה הַרְבֵּי שְׁלָךְ?!**

חז"ל אוֹמְרִים (דְּבָרִים רַבָּה י"א, ד'): מִשָּׂה רַבֵּנוּ נִקְרָא (דְּבָרִים ל"ג, א'), 'אִישׁ אֱלֹקִים' כִּי הוּא הִיָּה חֲצִי אָדָם הוּא הִיָּה אֱלֹקוֹת; עִיקַר הַמַּעֲלָה שֶׁל הַצְּדִיק הִיא שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִיּוֹת גַּם לְמַעְלָה, דְּבוּק לְגַמְרֵי בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבִאוֹתוֹ זְמַן לְהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְלְהִיּוֹת אָדָם כְּכָל הָאֲנָשִׁים, (עֵינֵי לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ו חֶלֶק ב, סִימָנִים ז, טח).

זֶה הִיָּה פֶּגַם הָעֶגְלָל, שְׁמִידָה שֶׁהֵם רָאוּ שְׁמִשָּׂה רַבֵּנוּ לֹא נִמְצָא הֵם לְקַחוּ אֶת הָעֶגְלָל, וְעָשׂוּ מִזֶּה מְצִיאוֹת וְאֱלֹקוֹת, שֶׁהוּא יְהִיָּה הַמְתַּוָּךְ בֵּין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבִינָהֶם, וְהֵם אָמְרוּ (שְׁמוֹת ל"ב, ד'): **אֵלֶּה אֱלֹהֵיךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֶלְוֹךְ מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם, הֵם עָשׂוּ מֵהַסֶּבֶה וּמֵהַטְּפַל – עַקֵּר, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ו חֶלֶק א, סִימָן ס"ב), שְׂאֵת הַטְּעוֹת הַזֹּאת אֲנָשִׁים עוֹשִׂים גַּם הַיּוֹם, בַּזֶּה שְׁחוּשְׁבִים שְׂרַק עַל יְדֵי הָעֲבוּדָה שְׁעוֹשִׂים יֵשׁ פְּרִנְסָה, לֹא קוֹלְטִים שֶׁהַפְּרִנְסָה וְהָעֲבוּדָה שִׁישׁ לָהֶם הִיא גַּם רַק מִתְּנָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּפִי שְׂרַבֵּי נִתְּן ז"ל אוֹמֵר (לִיקוּטֵי הַלְכוֹת, נִטְיֵלַת יְדִים הַלְכָה ב): גַּם בְּיָמֵינוּ יֵשׁ מִן מֵהַשְּׁמִים, כְּשִׁיחֻדֵי יוֹדַע שֶׁהָעֲבוּדָה שִׁישׁ לוֹ הִיא בְּהַשְׁגָּחָה מְדִיקַת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂרַחֵם עָלָיו וְשַׁלַּח לוֹ אֶת זֶה, אֲזִי הַפְּרִנְסָה שֶׁלוֹ הִיא מִמֶּשׁ 'מֶן', כְּמָה מֵאוֹת וְאֶלְפֵי גוֹיִם לְהַבְדִּיל אִין לָהֶם עֲבוּדָה, לְמִרוֹת שֶׁהֵם גוֹיִם בְּרִיאִים וְהֵם מִסְגָּלִים לְעֲבוּד יוֹתֵר טוֹב מֵאֲתָנוּ.**

הַצְּדִיק הַקְדוּשׁ רַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק מְלִויבֹאוֹיטֵשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הִיָּה אוֹמֵר: בְּעַל חֲנוּת יָכוֹל לְרֹאוֹת יוֹתֵר אֶת הַהַשְׁגָּחָה מֵאַשֶּׁר אֲבָרַךְ שִׁיּוֹשֵׁב וְלוֹמַד! לְדַגְמָא אִם יֵשׁ בְּדִיוק אוֹתָהּ חֲנוּת לֹא הֶרַחַק מִמְקוֹמוֹ, לְמָה הֶלְקוּחַ נִכְנָס בְּדִיוק לְקִנּוֹת אֲצִלוּ? זֶה רַק כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלַח אוֹתוֹ בְּמִיחָד אֵלָיו. לְכֵן אוֹמְרִים חז"ל (מִכִּלְתָּא בְּשַׁלַּח ט"ז, ד'): **לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֶלֹא לְאוֹכְלֵי הַמָּן, כְּלוֹמֵר לְמָה אָדָם לֹא לּוֹמַד תּוֹרָה? כִּי הוּא טוֹעֵן: "אֵיךְ יֵשׁ לִי זְמַן לְלַמּוֹד? אֲנִי צָרִיךְ לְהַתִּיגַע עַל פְּרִנְסָה. אֲבָל כִּשֶׁהוּא יוֹדַע שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא כְּאִין, וְכָל הַפְּרִנְסָה שֶׁלוֹ הִיא גַּם רַק מִתְּנָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִן מֵהַשְּׁמִים, אִם כִּךְ הוּא יְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאִמְצַע הָעֲבוּדָה, הוּא יַחֲטֹף קֶצֶת לִימוּד גַּם בְּאִמְצַע הָעֲבוּדָה הַקְּשָׁה מִתִּי שִׁישׁ לוֹ רַגַע פְּנוּי, כְּפִי שְׂרַבֵּנוּ ז"ל מִפְּרֵשׁ (לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ו חֶלֶק א, סִימָן רפ"ד): שׁוֹאֲלִים אֶת הָאָדָם (שְׁבַת ל"א, ע"א), **קִבְעַתְּ עֵתִים לְתוֹרָה – גִּנְבַת זְמַן לְלַמּוֹד תּוֹרָה?!** כִּי אִפִּילוּ כִּשֶׁהָאָדָם מְאֹד טְרוּד וְעִסוּק הוּא גַּם צָרִיךְ לְגַנֵּב זְמַן לְלַמּוֹד.**

הִרִי שְׁמִפְרֵשֶׁת הָעֶגְלָל יָכוֹלִים לְלַמּוֹד דְּבָרִים חֲשׁוּבִים מְאֹד בְּחַיִּים, קִדְּם כָּל שְׂצָרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת וּלְהַמְתִּין לִישׁוּעָה, לּוֹקַח זְמַן עַד שֶׁנַּעֲשִׂים יְהוּדִי כְּשֶׁר (עֵינֵי לִיקוּטֵי הַלְכוֹת גִּזְלָה, הַלְכָה ה), הַצְּדִיק הַקְדוּשׁ רַבִּי אֵילִימֶלֶךְ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ מִפְּרֵשׁ (נַעַם אֵילִימֶלֶךְ פְּרֵשֶׁת וַיִּשְׁלַח), מֵה שְׁכָתוּב בְּגִמְרָא (וַיִּמָּא כ ע"ב): **וַיִּכְבֵּר אָמַר [הַלְחָן] אָנָּה ה' – עַד שֶׁהוּא נִהְיָה כְּהֵן גְּדוֹל הוּא צֶעַק הַרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; כִּי כְּדִי לְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר צְרִיכִים לְצַעוּק הַרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְהַתְּאָזֵר בְּהַרְבֵּה סְבָלָנוֹת.**

וְאִם מֵאֲבָדִים אֶת הַסְּבָלָנוֹת כְּבָר נַעֲשֶׂה פֶּגַם בְּאֱמוּנַת חֻכְמִים, מִתְּחִילִים לְזַלֵּל רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן בְּצְדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים, עַד שֶׁלּוֹקְחִים עֶגְל לְמִנְהִיג, וּמִזֶּה בָּאִים אַחַר

שאלות ותשובות ברסלב

אחרי שבקשתי כל כך חזקה, למה אני עדיין לא רואה את הישועה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כבר הרבה זמן שאני מחפש צדיק שיעזור לי בעבודת השם, כפי שרבינו כותב שאדם צריך צדיק, וכרוף השם שמצאתי את המכתבים והשיעורים שמאד מחזקים אותי לעבוד את השם.

אני משתדל להיות רק טוב וכשר, לעבוד את השם עם כל הלב והנשמה, להתפלל כמו שצריך במתינות ובכונה, ללכת כל יום למקוה, ולשמור על העינים ולהיות רק טוב וראוי. לצערי הייתי פעם בעל עבירה גדול, ועל ידי תוכנית מיחדת שעברתי, זכיתי לחזור בתשובה, לא אפרט כאן איך זה עובד בדיוק, אבל הנקודה היא שאת אותה התלהבות ואש שבצערו בי לעבירות, הפכתי לטובה, לבער רק להקדוש ברוך הוא. ברוך השם שאני כבר אוהז כאן.

אפילו שאני מרגיש עכשיו ברוך השם קרבה להשם, אבל אני רואה שהתפללות והבקשות שלי לגבי פרנסה לא נענות, ואני צריך חיזוק לאמונה ובטחון.

רציתי למפור את הדירה שלי שנמצאת בעיר אחרת ולקנות דירה פה איפה שאני גר, אבל דברים לא הולכים איך שאני רוצה, בקשתי הרבה מהשם יתברך על זה במשך חצי שנה ברציפות, הוספתי גם תפילות מיחדות בתפלת שמונה עשרה, וגם עשיתי את הסגולה שבמשך ארבעים יום מאד נזהרתי בקדישה, ובנתיים שום דבר לא זו לטובה, וכל הזמן נוספים עוד עכובים בעיני כספים.

אני יודע שהקדוש ברוך הוא עושה הכל רק לטובתי, וברוך השם שאני ואשתי וילדינו בריאים ושלמים, שעל זה אני לא יכול להפסיק להודות ולהלל, וברוך השם שיש פרנסה ליום יום, אבל למעשה יש לי עדיין פאב בלב, כי חשבתי שאם אבקש מכל הלב הקדוש ברוך הוא בנדאי יעזור לי והכל ילך פשוטה, אבל בנתיים אני עדיין לא רואה את הישועה.

אני מקווה שראש הישיבה שליט"א יוכל לעזור לי ולחזק אותי.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרושה ויקהל-פקודי - החדש, מברכים ניסן, כ"ח אדר, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

כשממתינים בסבלנות, מתאזרים בסבלנות רואים בסוף שהכל היה לטובה; מסתכלים לאחור, נזכרים מה עברו פעם - רואים כמה יפה הקדוש ברוך הוא מנהל, כמה יפה הקדוש ברוך הוא עושה; אכן ממר יצא מתוק.

מזרחא"ש זכרוננו לברכה היה תמיד משגן את הורט של החתם סופר זכותו יגן עלינו (תורת משה כי תשא, דבור המתחיל 'וראית' הב') שמפרש את הפסוק (שמות לג, כג): "וראית את אחרי ופני לא יראו", כל אחד רוצה לראות את הקדוש ברוך הוא, רוצים להבין 'מה הולך להיות?' 'מאיפה הישועה תבוא?' אבל אי אפשר לראות את זה, אלא כשמתפללים לאחור רואים איך הקדוש ברוך הוא עזר. בזה מפרש החתם סופר זכותו יגן עלינו: "וראית - את אחרי", מסתכל לאחור, תראה איזה חסדים עשיתי אתך - כך תראה אותי; אבל 'ופני - לא יראו', 'מה יהיה? איך תהיה לי ישועה?' זה לא יודעים ואי אפשר לראות זאת קודם, אלא צריכים להאמין, לחכות, לקוות ולבקש.

אתה חושב עכשיו שהקדוש ברוך הוא מביא לך רע, אבל אם תמתין תראה איזה נסים יצאו מזה. כפי שחכמינו זכרונם לברכה מספרים (מדרש שוחר טוב, קיח): על הפסוק (תהלים קיח, כא): "אודך כי עניתני ותהי לי לישועה", היה יהודי שהתכונן לנסע למדינה רחוקה לעשות עסקים ולמכור את הסחורה שלו, הוא קנה הרבה סחורה והוא גם לקח אתו כמה שתפים כדי שיוכל להרויח הרבה

כך כל הצרות, בלי צדיק החיים מבלבלים לגמרי, לא יודעים מה לעשות ואי אפשר להסתדר בחיים (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן ס"א), כפי שרבינו ז"ל אומר גם (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן קפ"ו): מה שיהודי הונגריה תמיד רואים מופתים, זה מפני שהם הולכים לצדיק בתמימות, למרות שיש הרבה דברים שהם לא מבינים מיד, הם מאמינים בכל מילה של הצדיק, לכן הם רואים אחר כך מופתים גדולים.

נשאלת השאלה: "אם צריכים להאמין בצדיק בתמימות שהוא יכול להראות מופתים, וזה עיקר היהדות, אז מה הטענה שרודפים אחרי חתיכת עגל, הרי צריכים אמונת צדיקים, ממילא הרי אפשר להאמין לכל רמאי, ולהגיד שהוא יכול לעשות מופתים וכו'?"

התרוץ פשוט ביותר, אמונת חכמים היא רק כשאני רואה שצדיק שנה לי את החיים, כי אפילו עם תמימות אסור להיות שוטה (שיחות ה"ר סימן נא), ולרוץ אחרי כל שוטה וכל טפש, שזה הפגם של העגל, אלא אדם צריך תמיד להסתכל "מה יש לי ביד", הוא צריך לעשות לעצמו חשבון אמתי ולהפיר את עצמו היטב, הייתי בחור פשוט, בלי טפת שכל ובלי שום רצון ללמוד, או שהייתי שבור ומשפל בבית, בתלמוד תורה, בישיבה, והיום ברוך השם מאז שאני מקרב אל הצדיק, אני לומד בכל יום ברצון וחשק חומש, פרק משניות, דף גמרא, הלכה, בעוד שעד היום לא פתחתי ספר, אם כך אני יודע בודאות שאני הולך בדרך טובה, כי הצדיק נותן לי משהו ביד, הוא הופך אותי ליהודי כשר, לכן אני צריך להאמין לגמרי בצדיק, כי אם הוא היה יכול לקחת חתיכת בוש עבה, אחד שהיה יותר גרוע מנבלה (עיין ויקרא רב א, טו), ולעבד אותה שארצה מעצמי ללמוד, או אם היתה לי אשה כל כך קשה, עד שהכל התהפך ובזכות הצדיק יש לי שלום בית, זה מנהיג אמתי, אבל אם לא מקבלים תורה, או שפגאם שברו לי את השלום בית, ונעשו גרושין רחמנא לצלון, דעו לכם, שמרמים אתכם היטב בכל מיני דמיונות, טמון שם פגם העגל וצריכים לברוח משם כמה שיותר מהר השם ישמרנו.

(קונטרס תהיה חכם ליל ששי כי תשא תשע"ד)

סיום מסכת בבא קמא התקיימה ברוב שמחה ויקר

השבוע בליל שישי פרשת כי תשא יומא דהילולא קדישא של הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע נערכה הסיום על מסכת בבא קמא, יחד עם השיעור הידוע, הנמסר מידי שבוע בליל שישי לאברכים, ראש הישיבה דיבר בשבועות האחרונים כמה וכמה פעמים אודות סיום מסכת זו, שאנו קרבים והולכים לסיים את אחת מהמסכתות הקשות בש"ס, ואשרי כל מי שזכה והצטרף לזה עד עכשיו, וחבל על כל מי שרואה את הרכבת נוסעת ואינו מצטרף לעלות עליה.

ראש הישיבה אמר שהוא רוצה בעת סיום מסכת בבא קמא, לעשות אסיפה רבתי של אנשי שלומינו, ולרענן שוב את ההנהגות הקדושות של קהילת היכל הקודש, היכל הקודש אין הכוונה להתפלל בבית כנסת היכל הקודש כי הטלית ותפילין נמצאים שם בארון, אלא כל תלמיד של היכל הקודש חייב שיהיה לו שיעור לכל הפחות לדף אחד ליום.

ראש הישיבה הקריא באחד השיעורים לאחרונה את תוכן המכתב של הרה"ק ר' נתן מעלים לתרופה, על ההתנגדות הגדולה שיש על חסידי ברסלב, וכותב שם שאביו של אחד הבחורים זרק אותו מביתו ואינו מוכן לתת לו אוכל לשבוע נפשו, ובתנאי אחד הוא מוכן להחזירו לביתו אם יתחייב שלא ילמד ויתר מדף אחד ליום, כי אם הוא לומד הרבה דפים גמרא ביום הרי זה סימן שהוא מחסידי ברסלב, ואמר ראש הישיבה שלכל הפחות חובה עלינו לא למעט מדף אחד ביום, ואמר שמוהרא"ש זי"ע אמר לו שאי אפשר להיקרא תלמיד היכל הקודש אם לא לומדים את דף הגמרא בכל יום.

ואמר ראש הישיבה שכל אחד ואחד יכול ללמדו בכל אופן שירצה, אם זה על ידי לימוד בחברותא, אם זה על ידי שמגיעים לשמוע שיעור תורה, ואם אין חברותא ואין שיעור, הרי לחסיד ברסלב אין שום תירוץ וסיבה להתחמק מזה, כי רבינו נתן לנו את המתנה הטובה של דרך הלימוד, כמבואר בשיחות הר"ן סימן ע"ו, וכל אחד ואחד יכול ללמוד לעצמו את דף הגמרא בכל יום, ואף אם אינו מבין מה שלומד, אין צריכין בלימוד רק האמירה בלבד, ואמירת התיבות הקדושות של הגמרא היא עיקר לימוד התורה, וכפי שרבינו אומר שבסוף יבין את הדברים.

ראש הישיבה אמר שכל מי שזוכה ולומד גמרא בכל יום, כל חייו ישתנו לבלי היכר, הן ברוחניות והן בגשמיות, וסיפר ששמע ממוהרא"ש שיהודי הגיע לכ"ק האמרי אמת מגור זצוק"ל ובכה לפניו שאין לו פרנסה, ואמר לו האמרי אמת תלמוד גמרא בכל יום, והתנאים והאמוראים של הגמרא יסייעו בידך ויביאו לך פרנסה בריווח, ואמר עוד שאנשים משקיעים כל כך הרבה דברים כדי שיהא להם שמחת החיים, אנשים מתכננים ומשקיעים מזמן רב אם זה לחתונות או לחופשות או לשאר דברים שיביא להם שמחה, והם רואים שכל ההשקעות האלו לא הניבו תוצאת של שמחה פנימית, כי השמחה הפנימית לאדם הוא רק על ידי לימוד התורה הקדושה.

ומאוד עורר ראש הישיבה שכל אחד יצטרף כעת לרכבת, היום בערב שבת קודש פרשת כי תשא התחילו ללמוד מסכת בבא מציעא, אחד המסכתות היפות ביותר בשב"ס, מסכת שכל אחד ואחד כבר למד חלק ניכר ממנו אם בתלמוד תורה ואם בישיבה, וזה הזמן להצטרף לתענוג הזה, ראש הישיבה אמר שכעת בסיום ימי השובבי"ם, כשנטהרים לקראת שבת שקלים וחג הפורים ושבת פרה וחג הפסח, יש רק עצה אחת לטהרת הנשמה ולהתמודד מול היצר וקליפותיו, כפי שרבינו זי"ע אומר שתלמוד בגימטריא לילי"ת, הקליפה שרוצה להפיל את האדם בחטאים, ורק התלמוד בבלי יכולה ללחום מול קליפה זו ולהכניע אותה, וסיפר מהרה"ק הקדושת ציון מבאבוב זי"ע שפעם אחת הגיע אליו בחור אחד ובכה לפניו שנפל בחטאים גדולים ומבקש תיקון לנפשו ולנשמתו השקועה בבוי"ן וזוהמא, אמר לו הצדיק, תלמוד דף גמרא בכל יום וזה ינקה את נשמתך, וראה הצדיק שאין הבחור מסוגל לקבל זאת, אמר לו הרה"ק מבאבוב: וכי אתה רוצה שאני יתן לך סיגופים קשים ומרים ותעניות מרובות, ולא יסייעו בידך כלום, אני נותן לך עצה פשוטה, אבל רק עצה זו תטהר את נשמתך באמת ותקרב אותך אל הקב"ה.

ראש הישיבה סיפר לאחרונה כמה סיפורים של ישועות גדולות שהיו אצל כ"ק מוהרא"ש זי"ע שאנשים ניצלו ממשפטים קשים ושאר מיני צרות ויסורים על ידי שקיבלו על עצמם ללמוד כל יום דף גמרא, ואף אם לא הבינו כלום מה שלמדו, צייתו לצדיקים ואמרו את התיבות, וראו את הישועות בעיניהם, יעזור השם יתברך שיהיה לנו השכל לציית ולעשות כן ולא ימוש התורה מפנינו ומפי זרעינו וזרע זרעינו.

כסף. כשהם יצאו לדרך הוא קבל חם גבוה ולכן הוא לא יכל להצטרף לנסיעה, והשתפים האחרים יצאו בלעדיו לדרך הארוכה והם השאירו אותו מאחור. אז הוא אמר להקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם, מה עוונותי וחסדתי שפך קרה לי?" והוא לא היה יכול לשאת את הצער, מאד פאב לו למה בדיוק הוא, שהוא כל כך ירא שמים וכו' - צריך להשאיר מאחור ולא יכול להצטרף. פמה ימים אחר כך הוא שמע שכל הנוסעים בספינה נספו על ידי שודדים, רצחו את כולם ורקמנא ליצלן ורק הוא נשאר חי. אז הוא התחיל להודות להשם יתברך (ישעיה יב, א): "אודך ה' פי אנפת בי, ישב אפך ותנחמני", אני מודה לך השם שפעסת עלי ואחר כך נחמת אותי, אשר בפסוק הזה מרמו שמו של רבינו יו"ל ותנחמני; כי רבינו מלמד אותנו שנתנה עם אמונה ונאמין ששום דבר לא קורה מעצמו, אלא הקדוש ברוך הוא הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוף כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל.

תודה להשם יתברך על החסדים שהוא עושה אתך; יש לך אישה וילדים וכולם בריאים, תודה לו שיש לך פרנסה; תוציא את הפאב מהלב תאמין באמונה שלמה שכל מה שעובר עליך זה רק לטובה, ותראה במו עיניך את הנסים שיצאו מזה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

סימן טוב ומזל טוב
מו"ה אברהם נחום ליברמאן הי"ו ירושלים
להגל אירוסין הבת למזל טוב עב"ג
***
הבה"ח דוד דייטש הי"ו בארא פארק
להגל אירוסין למזל טוב עב"ג
***
הבה"ח ידידה אשר מלכי הי"ו ירושלים
להגל אירוסין למזל טוב עב"ג
***

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ ערבית בימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
21:30 שמיעת שיעור יום א' בשעה 20:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 27 מינוס 1
20:30 שמיעת שיעור יום ג' בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
20:30 נהר הירדן 29/6	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
21:30 יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
21:15 שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	---

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69
ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; נגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66
ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com